Gezag

13 februari 1959
lezing 46

“In de naam van God en Jezus Christus, gegroet. Ik breng jullie zegeningen, beste vrienden. Gezegend is dit uur.

Ik heet een paar nieuwe vrienden van harte welkom en ik wil hen zeggen dat dit pad vele oplossingen zal brengen voor ieder van hen, oplossingen waar ze bewust en onbewust misschien lang naar gezocht hebben.

De meeste mensen die enige spirituele kennis bezitten, weten over het algemeen wat de reden is voor dit vaak pijnlijke bestaan op aarde en begrijpen tot op zekere hoogte wat de zin van hun bestaan is. Jullie weten allemaal dat dit leven als een leerschool beschouwd moet worden. Zoals je van de ene klas naar de andere gaat, zo ga je van de ene incarnatie over in de andere, terwijl je leert, jezelf ontwikkelt en jezelf zuivert, of je blijft een poosje zitten waar je zit. Dit is de verklaring voor al het leven op aarde. Maar dit te weten is op zichzelf niet genoeg om je individuele problemen op te lossen, vrienden. Je moet op het punt komen waar je je eigen, persoonlijke bestaan begrijpt en waar je de moeilijkheden, zorgen, verlangens en onvervuldheden van je leven begrijpt. Hier kun je achter komen als je jezelf leert begrijpen. Dit is niet zo moeilijk en ook niet zo gemakkelijk als het lijkt.

Als ik zeg ‘jezelf begrijpen’ bedoel ik niet je *uiterlijke* daden, beslissingen en reacties. Die kun je vaak uitleggen en beredeneren en daardoor geloof je dat je jezelf kent. Maar mensen worden vaak tot reacties en beslissingen gedwongen door hun eigen dwangmatige en onbewuste neigingen, die ze niet onder controle hebben.

Dit bijzondere pad, vrienden, zal jullie stap voor stap laten zien waar

en *hoe jullie uiterlijke problemen verband houden met jullie innerlijke conflicten;* hoe je emotioneel zó reageert dat je bepaalde gebeurtenissen aantrekt, even onvermijdelijk als een magneet bepaalde vaste stoffen aantrekt. Deze krachten kunnen alleen werkelijk begrepen worden wanneer je je eigen emoties ontdekt en achter hun diepere betekenis komt. En met die wetenschap krijg je inzicht in de specifieke reden en het specifieke doel van je eigen leven, van jouw persoonlijke bestaan. Als je dit ontdekt, heb je een belangrijke fase in je hele incarnatie cyclus bereikt Deze kennis kan slechts bewust gemaakt worden door middel van belangrijke inspanningen; deze zijn op hun beurt een teken dat de ziel een belangrijke mijlpaal bereikt heeft op de weg omhoog. Hij gaat over de grens van onbewust zijn naar een bewust zijn op een hoger niveau**.** De ware bewustwording van jullie huidige bestaan markeert inderdaad een belangrijk punt in de terugreis van de ziel naar God.

Het onderwerp voor vanavond, is de kwestie van het *gezag* en wat dit voor de mens betekent. Dit vraagstuk is veel belangrijker dan jullie je nu realiseren, vrienden.

Voor een opgroeiend kind vormt gezag het allereerste conflict. Als het jonge kind een bepaalde mate van bewustwording bereikt, is het eerste conflict gezag. De ouderen uit zijn omgeving, zijn ouders of vervangers daarvoor, en later zijn leraren, vertegenwoordigen voor het kind het gezag. Dit gezag ontzegt het kind de vervulling van heel wat wensen. Daarom lijkt gezag vijandig. Hoeveel liefde, warmte en genegenheid er ook aan een kind gegeven wordt, hoe noodzakelijk het verbod soms ook is, toch vertegenwoordigt dit de eerste levenshindernis. De houding van het kind ten aanzien van gezag wordt overgedragen op het latere volwassen leven. De vaak onbewuste reacties ten aanzien van gezag bepalen of deze ‘hindernis’ een steunpunt in je ontwikkeling wordt of niet. Als de volwassene zich op een rijpe en vrije manier aan gezag kan aanpassen, is er in de algehele ontwikkeling van de ziel weer een mijlpaal bereikt. Als er daarentegen nog steeds kinderachtig op gezag gereageerd wordt, omdat onbewuste dwangmatige houdingen de overhand hebben, dan moet deze mijlpaal later nog bereikt worden. Zelfs al zou gezag op een volmaakte manier toegepast worden, dan nog zou de onvolmaakte ziel er negatief op reageren zolang dit punt in de ontwikkeling niet is bereikt. Maar aangezien de mensheid onvolmaakt is, wordt ook gezag vaak op een zeer onvolmaakte manier uitgeoefend. En je weet dat er meer manieren

zijn om je onvolmaaktheid te laten zien.

Gezag kan op vele onvolmaakte manieren worden uitgeoefend. Op deze wijze wordt er tussen het kind en de gezagsdrager een barrière opgericht. Deze is hoger naarmate de liefde ontbreekt of niet gegeven wordt op een manier die het kind nodig heeft. Maar zelfs als er liefde aanwezig is, bestaat het conflict nog steeds. Aan de ene kant verlangt het kind naar de liefde van de ouders; aan de andere kant rebelleert en verzet het zich tegen de beperkingen die het gezag oplegt. Het kind voelt gezag als iets vijandigs, als een vijandige kracht, als tralies waarachter het zich gefrustreerd voelt. Vaak bestaat er slechts één verlangen in het kind: het ongeduld om groot te zijn, zodat dan deze muren van beperking ophouden te bestaan zoals het abusievelijk gelooft. Maar als het kind groot wordt, verandert gezag: in plaats van ouders en leraren, wordt het gezag nu vertegenwoordigd door de maatschappij, de regering, wettelijke instanties, zijn werkgever, mensen met macht van wie hij misschien afhankelijk is.

Onbewust draagt iemand dezelfde gevoelens van zijn kindertijd met zich mee: gezag belemmert hem nu als volwassene en hetzelfde conflict komt nu op andere manieren naar voren. Als kind werd hij verscheurd door het verlangen bemind en geaccepteerd te worden, wat een opstandigheid jegens gezag onmogelijk maakte, althans, dat geloofde hij. Als volwassene is het basisconflict is nog steeds in hem aanwezig: enerzijds zit in hem openlijke opstandigheid tegen de beperkingen, anderzijds de vrees voor het stigma uitgebannen of veracht te worden of nergens bij te horen.

De oplossing die door de onbewuste persoonlijkheid wordt ontwikkeld is vaak, heel vaak een verkeerde. Dit conflict kan slechts opgelost worden als de onbewuste emoties in dit opzicht worden herkend en in heldere en beknopte gedachten worden vertaald. Dat kost tijd maar het is te doen. Je zult hulp en begeleiding vinden in hetgeen ik je met betrekking tot dit onderwerp ga zeggen. Het zal je helpen de eigen manier waarop jij op autoriteit, gezag reageert te herkennen. Want iedereen reageert altijd op de een of andere manier op gezag; alle mensen doen dat.

Algemeen gesteld zijn er twee basis manieren van reageren op gezag, met talrijke onderverdelingen - en vaak lopen de twee basis manieren door elkaar en zijn binnen één en dezelfde mens terug te vinden. Op

het ene moment overheerst de ene reactie, op andere momenten het andere uiterste, of een variatie daarvan. Het is dan belangrijk erachter te komen wanneer de ene reactie het sterkst is, en wanneer de andere, en waarom. Dit alles kan en moet herleid worden tot reacties uit de kindertijd met betrekking tot de vroegere omgeving en de vroegere gevoelens hierover. Pas dan kun je de herhaling van je eigen gedrag en reacties zien, die in het latere leven een patroon vormen; pas dan ben je in staat je huidige reacties in dat licht te begrijpen. Laten we voor dit moment deze twee basiscategorieën apart bekijken. Het is gemakkelijker om ze op deze manier te onderzoeken, maar je moet je wel realiseren dat je zelden een dergelijke sterke overheersing van één neiging in een persoon zult aantreffen, omdat er gewoonlijk een mengsel van bestaat.

Ten eerste heb je de persoon die uiterlijk rebelleert en in opstand komt tegen gezag. Hij voelt dat gezag een vijand is omdat veel verlangens die noch slecht noch op een of andere manier schadelijk waren, (in de kindertijd en later) door gezag verboden werden. Hij weet of denkt dat er niets verkeerd is aan wat hij wil. Maar toch hindert gezag hem en hij voelt vaak dat het niet alleen een onrechtvaardigheid is, maar in het algemeen schadelijk, bekrompen en niet constructief.

Als hij nu toevallig een extrovert, naar buiten gericht karakter heeft, en daarbij ook een zekere moed bezit, neemt zijn opstandigheid een vorm aan waarin hij openlijk vecht en verzet pleegt. Dit kan gebeuren in de mildste vorm van eigen persoonlijke houdingen, of kan het hele scala tot aan maatschappelijke rebellie doorlopen, door zich met minderheidsgroepen, anarchistische groeperingen, of met de misdaad in te laten. We kunnen stellen dat we de sterkste vorm van deze houding ontmoeten bij iemand die asociale daden verricht. De mildste vorm is er een die zelfs niet merkbaar is voor anderen. Niettemin bestaan bij beiden op subtiele manieren dezelfde gevoelens in het onderbewuste. Deze bewerkstelligen in iemands leven net zulke tastbare gevolgen als openlijke reacties.

In de andere categorie heb je de persoon die ooit het hoofd gebogen heeft, en hoewel hij er zeker niet in deze termen over denkt, voelt hij: "Als ik mijn hoofd buig en één word met het gezag, dan ben ik veilig, hoezeer ik dat gezag ook verafschuw". Deze veiligheid of ogenschijnlijke veiligheid, leidt er toe dat zo iemand in extreme gevallen krachtig de wetten handhaaft, niet alleen in de meest strikte

zin van het woord, maar ook op subtielere manieren. De handhaver van de wet moet zich uitermate streng opstellen tegen de wetsovertreder om zijn eigen positie en veiligheid in stand te houden en om zijn eigen rebellie te verbergen - die diep in zijn binnenste gelijk is aan die van de wetsovertreder die hij bestrijdt. Hoe banger hij is voor zijn eigen neigingen van verborgen rebellie tegen wet en gezag, hoe noodzakelijker hij het vindt om zeer streng te worden voor de wetsovertreder, in wie hij een deel van zichzelf ziet dat hij niet bloot wil geven.

Juist dit blootgeven leek zó riskant en gevaarlijk dat hij besloot over te lopen naar het 'vijandelijke kamp'. De angst door de mand te vallen maakt hem dubbel 'goed'. Interpreteer het woord 'goed' nu niet in de werkelijke betekenis, in onze betekenis. Zet het maar tussen aanhalingstekens. Dit betekent echter niet dat een dergelijke wetshandhaver niet een echt goed persoon kan zijn; net zoals er bij een werkelijk goed persoon een neiging tot verborgen rebellie kan bestaan. Beiden reageren onvolwassen en vanuit onwetendheid. Maar de innerlijke motivaties van de wetshandhaver zoals die hier beschreven worden, komen voort uit zwakheid en angst. En een handeling of houding die uit zwakheid en angst voortkomt, kan nooit positieve resultaten geven. Het feit dat deze houding in alle onwetendheid en voor een deel onbewust werd aangenomen, verandert niets aan de gevolgen. In plaats van een vrije en onafhankelijke keus werd de keus, tenminste voor een deel, uit zwakte gemaakt.

Zoals ik zo vaak zeg *beïnvloedt iemands onbewuste het onbewuste* van een ander oneindig veel sterker dan een bewust herkende houding, daad of motief. Met andere woorden: als je door niet-herkende angsten tot bepaald houdingen gedwongen wordt, zal de uitwerking op andere mensen oneindig veel sterker zijn dan wanneer je dezelfde daad begaat, dezelfde motieven en houdingen hebt maar wel *je eigen innerlijke neigingen en stromingen herkent.* Daarom heeft de wetshandhaver, die door verkeerde beschermingsmaatregelen wordt gemotiveerd, een bijzonder slechte uitwerking op de wetsovertreder. Deze laatste voelt zich heel anders en veel minder opstandig wanneer hij een wetshandhaver tegenkomt die geleid wordt door gezonde, bewuste en rijpe motieven van kracht en niet van zwakte. Neem de woorden 'wetshandhaver' en 'wetsovertreder' alsjeblieft niet alleen in de grove en uiterlijke zin op, met betrekking tot jullie maatschappelijke wetten, vrienden. Denk hier ook over in psychologische zin, in de betekenis

zoals ik er hier over spreek.

Hoe meer verborgen krachten en reacties er in de houding van de wetshandhaver zijn (zelfs wanneer hij bewust te goeder trouw is), hoe vijandiger zijn uitwerking is op de wetsovertreder. De ware wet, de goddelijke wet, verschilt van die zwakke en vaak dubbel intolerante houding van de wetshandhaver die gekozen heeft uit angst voor zijn positie en om vrij te worden van de nadelen die zijn eigen opstandigheid hem misschien zou berokkenen.

In beide tegengestelde typen bestaan veel schakeringen en variaties. De neiging tot wetsovertredingen moet gepaard gaan met een moedige stroom. Als er bepaalde andere karakteristieken en omstandigheden in bepaalde combinaties bestaan, zal de uiterlijke opstandigheid afzwakken tot een lijdelijk verzet. Hoewel het hem aan moed ontbreekt om lucht te geven aan zijn ware gevoelens - hoe verkeerd deze ook mogen zijn - heeft de wetshandhaver andere overheersende kwaliteiten en fouten dan die van de wetsovertreder. Deze bepalen zijn houding. Bijvoorbeeld een sterke voorkeur voor orde en organisatie, een wens naar vrede in plaats van naar vechten evenals vele andere facetten zijn tezamen verantwoordelijk voor het bepalen van de uiteindelijke houding in dit opzicht.

Ik hoop dat niemand van jullie verkeerd begrijpt wat ik zeg, of gelooft dat het wenselijk is om goed in staat te zijn de wet te overtreden, alleen omdat het andere verkeerde uiterste ook onvolmaakt is. Dergelijke verkeerde opvattingen komen zo vaak voor in jullie wereld en zijn verantwoordelijk geweest voor veel verkeerde zienswijzen, filosofieën en leren. Steeds wanneer de mensheid erachter komt dat een bepaald gedrag of bepaalde mening verkeerd is, slaat zij door naar het andere uiterste, wat net zo verkeerd is.

Deze twee tegengestelde uitersten zetten een vicieuze cirkel in beweging: hoe groter de opstandigheid van de kant van de wetsovertreder, hoe strenger en onverdraagzamer de wetshandhaver wordt met als reden zichzelf tegen zijn eigen angst en opstandigheid te beschermen. En hoe meer dit gebeurt, des te sterker wordt de opstandigheid en het verzet bij de wetsovertreder. Deze is zich er niet van bewust dat zijn verzet niet langer tegen de wet als zodanig is gekeerd, of tegen gezag in de goede en ware zin maar in feite tegen de valse noot van de net zo onbewuste wetshandhaver.

Dit is een zeer moeilijk onderwerp omdat het zo subtiel van aard is. Elk van jullie kan er gemakkelijk achterkomen welke van deze twee basis categorieën voornamelijk op jezelf van toepassing is, in welk aspect van je leven de een misschien sterker is dan de andere. Als je werkelijk over je leven nadenkt en over je innerlijke reacties in dit opzicht, zal het niet moeilijk zijn erachter te koren wie je in dit opzicht bent.

Als je jezelf hier een antwoord op kunt geven, kun je een stap verder gaan en over de remedie nadenken. Bedenk ook welke uitwerking deze innerlijke houding op je leven, op je conflicten en ook op je omgeving heeft gehad, met inbegrip van de mensen die je na aan het hart liggen,

Als je ontdekt dat je meer tot het soort behoort dat tegen gezag in verzet komt en opstandig is, dan dien je te mediteren om een juist beeld te krijgen. Je moet er naar streven het verschil te ontdekken tussen werkelijk gezag in goddelijke zin en het verkeerde soort gezag dat je in je leven bent tegengekomen - omdat de mensheid nu eenmaal onvolmaakt is. Onbewust ben je van mening dat gezag alleen op de verkeerde manier wordt toegepast. Zodra je kunt differentiëren en de twee soorten kunt herkennen, wordt je verzet tegen gezag automatisch minder, zelfs als je misschien zelden of nooit de ware soort bent tegengekomen. En na een dergelijke herkenning, geef je niet half zo veel meer om het bestaan van de vervormde en zwakke broeder van het ware gezag en de wet die jou net zo tot bescherming dient als iemand anders. Je voelt niet langer dat gezag als zodanig een vijandige kracht is. Alleen al de kennis van dit alles helpt je het juiste beeld in jezelf te laten groeien - en dit stelt je dan in staat de verkeerde soort aan te voelen zonder je er iets van aan te trekken omdat je nu de motieven ervan kan begrijpen en in staat bent er in mee te voelen.

Je herkent dat in de ‘vijand’ gelijksoortige stromingen bestaan als in jezelf - en dat deze zich slechts anders manifesteren. Dit proces houdt in dat je je bewustzijn op een hoger niveau brengt. Je herkent dan ook de noodzaak voor wet en orde, en daarmee voor gezag, dat de taak heeft dit in stand te houden. Het feit dat het ideale principe nog niet op aarde kan bestaan, zal je niet langer verwarren. Het ideale, wijze, goede en begrijpende gezag blijft een doel dat bereikt moet worden. Je begrijpt dat zelfs de onvolmaakte vorm van gezag, zoals deze zich op aarde manifesteert, noodzakelijk is. In het kort gezegd, je opstandigheid neemt af in de mate dat je inzicht groter wordt en je meer begrijpt; in de mate waarin je ook begrijpt waarom je in het

verleden zoveel verzet pleegde tegen bepaalde subtiele manifestaties van het verkeerde soort gezag.

Bovendien word je je in toenemende mate bewust van goddelijk gezag dat ook in sommige mensen zichtbaar wordt, die een zekere mate van ontwikkeling in dit opzicht bereikt hebben. Je leert dan om niet automatisch tegen iemand of iets te ageren, terwijl je misschien alleen maar voelt dat dit gezag is. Zelfs als het juiste soort gezag op je weg mocht komen, zou je niet in een positie zijn - tenzij je je aandacht concentreert op dit hele probleem – om het verschil te voelen en te bemerken. Maar als je er op deze manier over denkt, merk je misschien dat je een paar keer in je leven iemand ontmoet hebt, die zeer wijs, goed en vriendelijk is, (zonder in alle opzichten volmaakt te zijn) en die daardoor een autoriteit op zich is; niet noodzakelijk met betrekking tot een bepaald onderwerp, dat is helemaal niet wat ik bedoel. Ik bedoel autoriteit als zodanig. Als je, achteraf terugkijkend, de uitstraling van die persoon observeert, zul je merken dat de houding van zo iemand verschilde van die van de wetshandhaver die handelde uit motieven van zwakte en angst.

Zoals ik al eerder zei kan de vicieuze cirkel - wanneer deze maar doordraait bij iemand die spiritueel niet ontwikkeld is - tot misdadige handelingen leiden. En deze moeten natuurlijk gestopt worden. Hoeveel misdadigers plegen geen misdaden niet zozeer om de misdaad zelf, noch om de ‘voordelen’ die de misdaad oplevert, maar waarbij de onderliggende oorzaak eerder de opstandigheid is die men voelt ten opzichte van de werkelijke of verbeelde ‘braafheid’ van de wetshandhaver. Wanneer iemand zo vastgedraaid is in zijn vicieuze cirkel, kan hij niet langer de ware en juiste soort gezag herkennen, zelfs al zou hij deze tegenkomen. Hij reageert blindelings, zonder innerlijk onderscheid, omdat hij geen idee heeft dat er een verschil bestaat. Daarom moet dit idee gevormd worden door erover na te denken.

Zodra je je eenmaal realiseert dat er twee soorten gezag bestaan - de eigengerechtigde en de soort die mét jou is - ben je in staat je te distantiëren van de generalisatie dat men tegen gezag moet reageren. Dit gezonde proces zal onder andere je onderscheidingsvermogen op een zeer subtiele manier sterker maken - niet intellectueel maar intuïtief.

Nu wat betreft de andere categorie: als je erachter komt dat je meer aan

de kant van de wetshandhaver staat, adviseer ik dit, vrienden: denk terug aan je kindertijd en zoek naar de keren dat je in opstand kwam. Als je met dit doel zoekt, zul je vroeg of laat ontdekken en je het ook feitelijk herinneren - vaag, als een gevoel misschien - maar toch zul je je herinneren wanneer je precies besloot over te lopen en één te worden met datgene wat je de sterkere macht leek: gezag zoals jij het beleefde. Het is waar dat deze innerlijke beslissingen ook zeker goede motieven bevatten, maar ook zwakke. En het is jouw taak deze zwakke motieven te vinden en je er bewust van te worden. Als je op dit punt komt, heb je een flinke vooruitgang geboekt op de weg naar begrip van jezelf, op de weg om jezelf te worden.

Als je dan verder zoekt, zul je ook de reacties van anderen op jou begrijpen. De eigengerechtigde strengheid die soms bezit van je neemt - tamelijk onbewust en verborgen - jegens een broeder of zuster die strikt tot de andere soort behoort, wordt minder. Je reactie verandert al naar gelang je de zwakke en vreesachtige motieven ontdekt van je eigen wetsgetrouwe neigingen. Op deze wijze maak je van een handeling uit zwakte een handeling uit kracht. Natuurlijk blijf je aan de kant van de wet, zoals het hoort, zowel de uiterlijke als de innerlijke wet, - maar met een andere houding, met een ander tintje, vanuit een ander motief. Dát is juist het belangrijke.

Je zult je realiseren dat juist omdat je aan de kant van het gezag staat, aan de kant van de wet, je dubbel verantwoordelijk bent in je verplichting om de kant die tegengesteld is aan de wet niet te verwerpen, maar om zo iemand door jouw begrip van zijn verkeerde ideeën af te helpen. Je kunt dat pas doen als je eerst jezelf begrijpt en aan zijn kant gaat staan - wat niet betekent dat je voorkeur uitgaat naar opstandigheid en de daden die daar uit voortkomen.

Waarom denk je dat de mens Jezus Christus zichzelf zoveel kritiek op de hals haalde? Het menselijk gezag bekritiseerde hem omdat Hij omging met het lagere volk, met gewone misdadigers en prostituees. En al die mensen voelden deze hoedanigheid in hem. Hier rebelleerden zij niet omdat zij zijn goedheid aanvoelden en ook zijn begrip voor de redenen waarom ze waren zoals ze waren. Ze voelden dat hij niet oordeelde, dat hij aan hun kant stond ondanks het feit dat hij natuurlijk tegen hun verkeerde daden en gedrag was. Hij kon zelfs met hen lachen en ook lachen om de verkeerde en opgeblazen soort gezag die zo trots is op zijn wetten en voorschriften. Naar het soort autoriteit dat hij had,

zou je moeten streven, vrienden. Ga aan de kant staan van degene die op zo'n subtiele manier opstandig is dat je het misschien alleen maar voelt en wees je ervan bewust dat jij ook zo subtiel en onwetend op de verkeerde manier zou kunnen reageren. Dit voelt de ander vaak ook aan. Probeer zijn houding te begrijpen door je eigen houding te begrijpen, lach met hem, en bouw een verstandhouding met hem op. Stel jezelf niet als een rechter op hoewel je dat misschien heel onbewust doet. Dit gebeurt heel erg subtiel, mijn vrienden, en je moet het in je meest innerlijke houding vinden en oplossen.

Dit betekent geenszins dat de wetsovertreder ongestraft kan blijven. Daar gaat het niet om. Wanneer hij voor het welzijn van anderen een gevaar wordt, moet hij een les leren. Maar als dat gebeurt, is dat ten dele omdat het verkeerde soort gezag te lang overheerst heeft en dat heeft de wetsovertreder dieper in onwetendheid en duisternis gedreven in plaats van hem eruit te tillen. Kijk, beste vrienden, alle ongeluk op deze aarde, de werkelijke problemen zoals criminaliteit, oorlog, allerlei onrechtvaardigheid, ziekte enzovoort zijn allemaal het gevolg van langdurige fouten. Als ons, geestelijke wezens, gevraagd wordt wat de remedie voor de een of andere situatie is - of dit nu een algemene of een persoonlijke situatie is - kan het antwoord niet zo gemakkelijk gegeven worden. Want er moet een hele kettingreactie doorlopen worden, en vaak op een onprettige manier, totdat men bij de wortels van het probleem uitkomt. Alle problemen zijn te wijten aan de een of andere rondrazende vicieuze cirkel die uitgekristalliseerd en begrepen moet worden om de wortels te vinden.

De uiteindelijke en laatste schakel van de hele kettingreactie - degene die zich uiterlijk manifesteert - (terwijl de voorgaande schakels voor het zicht verborgen zijn), moet zeker verholpen worden. Maar deze behandeling zal altijd pijnlijk zijn, vooral als de innerlijke wortel niet gezocht wordt terwijl de uiterlijke remedie wel wordt toegepast. Zo is bijvoorbeeld oorlog zeker tragisch maar in bepaalde gevallen een laatste toevlucht die zelfs noodzakelijk kan zijn, omdat de mensheid heeft verzuimd naar de innerlijke wortels van de problemen te kijken.

Zo is het ook met al het andere. Gewone misdadigers moeten tegengehouden worden hun daden voort te zetten door instellingen die proberen de wet te handhaven en die noodgedwongen zelf onvolmaakt zijn. Wederom: de oplossing moet in een vroeger stadium gevonden worden, zodat dit uiteindelijke en drastische gevolg van de ketting-

reactie vermeden kan worden. Bij al deze vicieuze cirkels is iederéén betrokken, niet alleen de wetsovertreder, niet alleen de klaarblijkelijke misdadiger. Om een wereld te bouwen waarin vicieuze cirkels voorkomen of verbroken worden vóór ze tot de uiteindelijke en ongelukkige manifestatie komen, kun je de hoekstenen daarvoor aandragen door je eigen reacties te bekijken en te begrijpen hoe je bijgedragen hebt (of nog bijdraagt) aan het op gang zetten van een lawine door je eigen onbewuste emotionele reacties. Op deze wijze kunnen jij en vele anderen de hele kettingreactie helpen voorkomen.

Wat ik hier tegen jullie zeg is van meer betekenis en belang dan je je misschien op het eerste gezicht realiseert. En ik realiseer me tegelijkertijd dat het niet alleen uiterst moeilijk is deze zeer subtiele vragen in mensentaal te persen, maar ook dat het heel wat moeite en zoeken kost van jullie kant om de innerlijke en diepere betekenis te gaan begrijpen, om het bredere effect van deze hele vraag te begrijpen. Zijn er nog vragen in verband met dit onderwerp?"

VRAAG: Is uiteindelijk niet de enige persoon die een werkelijke autoriteit is degene tot wie God spreekt?

"Natuurlijk. Dat spreekt vanzelf. God is de enige autoriteit. Maar daar gaat het in deze lezing niet om. Niemand van jullie is zo ver ontwikkeld dat God zich *ten alle tijde* door jullie kan manifesteren. Het gebeurt jullie allemaal, zo nu en dan, maar alleen wanneer je flexibel bent en niet geblokkeerd. Anders kan de stem van God niet doorkomen. Er bestaan teveel lagen van onvolmaaktheid, angst, onzekerheid, eigenzinnigheid om God zich op ieder moment te laten manifesteren. Daar komt nog bij dat in het onderwerp dat ik in de lezing van vanavond behandelde, het er niet om gaat Gods gezag in plaats van menselijk gezag te accepteren. Het gaat erom dat je uitvindt welke houding je jegens gezag als zodanig aanneemt.

Je reacties uit je kindertijd kleuren nog steeds je huidige reacties zonder dat je je er bewust van bent, hoezeer je ook probeert Gods wil te vinden. Het kan zelfs zijn dat het je houding jegens God kleurt zonder dat je je van dit alles bewust bent. Deze boodschap ging niet over de vraag of je het advies of de mening van anderen moet vragen. Dat is ook een onderwerp en het staat indirect in verband net het probleem dat ik vanavond besproken heb. Maar dit is louter een detail van de basisvraag en de basishouding. De eerste stap is om naar de

fundamentele houding te kijken die iemand tegenover het concept van menselijk gezag als zodanig heeft, in welke vorm het zich ook manifesteert. Begrijpen jullie wat ik bedoel?" (*Ja*.)

VRAAG: Mijn vraag is of bij iedereen noodzakelijkerwijs een van de twee categorieën overheerst?

"Nee. Ik zei dat er in sommige gevallen een min of meer evenredige vermenging van beide bestaat. Ik zou zeggen dat in de meeste gevallen één van de twee wat meer overheerst. In sommige gevallen overheerst er duidelijk een. Maar in veel gevallen is er een vermenging. In deze gevallen is het zeer nuttig en interessant voor de persoon in kwestie om er achter te komen op welke momenten en in welke situaties, of met wat voor mensen de éne neiging overheerst, en wanneer de andere. Dat verschaft ook aanwijzingen die zeer belangrijk zijn in het zelfonderzoek. Daarin liggen de gedragspatronen."

VRAAG: Bestaat er een speciale manier om een uiterste te herstellen of weer in balans te brengen?

"Wel, daar heb ik dus net een paar aanwijzingen voor gegeven. De eerste stap is om uit te zoeken wat voor type iemand is, en als hij beide is, bij welke gelegenheden één facet domineert en waarom. Wanneer je dit eenmaal bij jezelf herkent - en dit kost wel enige zelfobservatie in je dagelijkse reacties, en ook in het teruggaan naar de kindertijd - dan is de volgende stap je gedachten hierover helder te krijgen. Het is altijd dezelfde methode: je herkent iedere keer waar je emotioneel verkeerd reageert; alle beeldconclusies bestaan bijvoorbeeld uit een dergelijke herkenning. Observeer jezelf ook van dag tot dag en realiseer je dat je een emotionele reactie niet kunt veranderen alleen maar door het feit dat je zojuist de foutieve premisse ervan herkend hebt.

Emoties kunnen niet op die manier worden gecontroleerd. Dat heb ik vaker gezegd. Wel door voortdurende observatie, door de verkeerde reacties te vergelijken met het juiste denkbeeld dat gevormd moet worden door er over na te denken; en door er over te mediteren op de manier die ik in deze lezing aangegeven heb. Je kunt het in je eigen woorden uitbreiden en je moet bidden dat God je helpt je van het juiste denkbeeld bewust te worden, zelfs al is het juiste denkbeeld in het begin louter verstandelijk. Als je dit verstandelijk denkbeeld dan vergelijkt, zonder jezelf te bedriegen door te geloven dat dit al je

emotionele reactie is, en je onderwijl ziet hoe je emoties er nog steeds vanaf wijken, verandert dit proces geleidelijk je emoties. Op deze manier corrigeer je langzaam de verkeerde emoties. Je leidt ze uit het verkeerde kanaal in het juiste door dit proces van ontwikkeling en zuivering." *(Dank u.)*

VRAAG: Is eigenzinnigheid niet de belangrijkste verborgen onderstroom in de situatie bij de wetsovertreder en angst bij de wetshandhaver?

"Ja, dit is zeker waar. In beide gevallen is dit de overheersende factor. En ook trots speelt een rol in beide gevallen, alleen wordt deze verschillend gebruikt.

Zo, ik ga me nu weer in mijn wereld terugtrekken, maar ik laat jullie, beste vrienden, achter met een zegening en met een hemels licht dat op elk van jullie schijnt. Wanhoop niet wanneer je verdrietig en ontmoedigd bent, daar bestaat geen reden voor. Want het leven is eeuwig en je bouwt aan je eeuwige verblijf in dit leven op de weg die je zo moedig neemt. In dat huis zul je in staat zijn in eeuwig geluk te leven, zonder enige smart, zonder enige zorg, zonder ooit uiteen te hoeven gaan.

Dus, ga in vrede, mijn lieve vrienden, wees gezegend in lichaam, ziel en geest. Wees in God."

Deze lezing werd gegeven via Eva Pierrakos in 1959.
Oorspronkelijk uitgegeven door Center for the Living Force, Phoenicia (N.Y.) onder de titel: 'Authority'.
Vertaling door Martien Janssen in 1979; herzien in 1999 door Marije Mol.
© Stichting Gemeenschap het Pad. *Uitgave 2009*